

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สื่อกอินโดจีน

Analysis of Public Networks and Community Organization to Driven
Development Spatial Intersection Indochina

พระราชรัตนสุธี (ขวัญรัก เกษรบัว)¹

Phrarajrattanasudhi (Khaunrak Gaesonbau)

Received: February 9, 2020

Revised: May 25, 2020

Accepted: May 27, 2020

DOI: 10.14456/jra.2020.1

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่ที่สื่อกอินโดจีน และ 2) ศึกษาทุนทางวัฒนธรรมและเพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันของประชาชนในพื้นที่ที่สื่อกอินโดจีน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน และการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลตามประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ และสรุปรายงานวิจัย ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่ที่สื่อกอินโดจีน พบว่า การทำงานของเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน และส่งเสริมให้ประชาชน มีพลังในการพัฒนาประเทศอย่างสร้างสรรค์ อันเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนาประเทศยุคใหม่ ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก็เพื่อความประทับใจร่วมกัน ความความปรองดอง สมานฉันท์ เป็นมิตรกัน การใช้ชีวิตร่วมกัน เป็นหนทางที่นำไปสู่มิตรภาพ ตลอดจนการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้ท้องถิ่นต้องสร้างระบบการดำเนินงานทางเครือข่ายทางสังคมร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบร่วมกัน กระบวนการทำงานที่เชื่อมประสานจุดเล็กและขยายไปสู่หน่วยใหญ่ระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของฝ่ายรัฐที่มีส่วนส่งเสริมการประกอบธุรกิจของเอกชน ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของชาติโดยรวม และ 2) ทุนทางวัฒนธรรมและเพื่อสร้างการอยู่ร่วมกัน

¹ สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพิษณุโลก; Phitsanulok Provincial Office of Buddhism

Corresponding Author, e-mail: khun83@hotmail.com, Tel. 081-8886248

ของประชาชนในพื้นที่สี่แยกอินโดจีน วัฒนธรรมในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ขนบธรรมเนียม ประเพณี นับเป็นวัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่มีมาช้านาน อีกทั้งยังใช้เป็นกุศโลบายให้คนในชุมชนอยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุข การสืบทอดวัฒนธรรม เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง ที่จะดำรงไว้ซึ่งสิ่งที่ดีงามสืบทอด การเรียนรู้และฝึกตนเองให้เห็นคุณค่าจึงเป็นวิธีการที่ดี และควรทำตั้งแต่วัยเด็ก ด้วยการปลูก จิตสำนึก ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะการอบรมสั่งสอน หรือการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีก็ตาม โดยเริ่ม จากชุมชน

คำสำคัญ: การสังเคราะห์, วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา, คัมภีร์ธรรม

ABSTRACT

Research on " Analysis of Public Networks and Community Organization to driven Development Spatial Intersection Indochina. " Objective 1) to analyze government relations Social Networks and community organizations and the cultural dynamics of Indochina intersection, and 2) to study cultural capital and to create coexistence among people in the Indochina intersection area Is a qualitative research methodology. The researcher has focused and analysis of government relations Social Networks and community organizations with Driving the cultural dynamics of Indochina intersection areas By in-depth interview (15 persons) and focus group discussions with related persons (10 persons). Data synthesis analysis in each question. According to the experience of the expert and the research report summary. The results of research 1) Analyze government relations Social Networks And community organizations and the cultural dynamics of the Indochina intersection area, the network operation is an important factor supporting And encourage the public Has the power to develop the country creatively Which is the main goal of modern country development In building interpersonal relationships is for mutual impression Reconciliation, amicable, friendly, living together Is a way that leads to friendship As well as working together Local authorities must establish a social networking system with relevant parties. In order to create a systematic operational network together Work process that connects small dots and extends to large national units Especially the role of the government that is responsible for the promotion of private business. Which will benefit the national economy as a whole. And 2) Education, cultural capital, and to create coexistence among people in the Indochina intersection area Culture in Phitsanulok Province. Traditions and traditions are considered to be ancient cultures for a long time. It is also used as a strategy for

people in the community to live together in peace. Cultural inheritance It's a very important process. To maintain good things forever Learning and training oneself is a good way. And should be done since childhood by raising awareness. Whether in training or practice as a good model beginning with the community.

Keywords: Spatial development, Social networks, Indochina intersection

บทนำ

ภาครัฐเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมให้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบด้วยนโยบายของภาครัฐแต่ช่วงเวลาแต่ด้วยระบบที่มีมาอย่างยาวนานนั้นได้สร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจและการรวมศูนย์ที่ยากแก่การนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมเพราะเป็นการวางรากฐาน/การวางแผนที่มาจากส่วนบนหรือผู้ที่มีอำนาจการสร้างอำนาจนิยมของภาครัฐดังกล่าวได้กลายเป็นการสะสมปัญหาเชิงโครงสร้างให้เกิดขึ้นอีกต่อกระบวนการพัฒนาในสังคมไทยในช่วงที่ผ่านมาแต่อย่างไรก็ตาม ในระยะต่อมาภาครัฐเองก็ได้มีการปรับตัว/ปฏิรูปกระบวนการทำงานโดยการสนับสนุนกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายและมีการปรึกษาหารือกันมากขึ้น โดยผ่านช่องทางด้านกฎหมายและกระบวนการทำงานโดยกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาภาครัฐนั้นจะมีการดำเนินการในลักษณะของงานด้านการพัฒนาชุมชนที่ภาครัฐเป็นผู้ให้แนวคิดกระบวนการทำงานมากกว่ากระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ของภาคประชาชนและการส่งเสริมความเป็นเครือข่ายของภาครัฐนั้น มักจะเป็นการจัดตั้งมากกว่าเน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของภาคประชาชน

เครือข่ายภาครัฐจะมีหลากหลายประเภทตามโครงสร้างและภารกิจของหน่วยงาน เช่น เครือข่ายสถาบันการศึกษา เครือข่ายกระทรวงมหาดไทย เครือข่ายเกษตรกรเพื่อการผลิตของกรมการพัฒนาชุมชน เครือข่ายกองทุนหมู่บ้านและเครือข่ายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น กลุ่มองค์กร เครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้งภาครัฐเหล่านี้ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาและการเข้าไปส่งเสริมการทำงานในระดับชุมชน อำเภอ และจังหวัด โดยเป็นการเชื่อมประสานการทำงานระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนที่มีลักษณะทั้งที่เป็นแนวดิ่ง คือ จากบนลงล่าง และแนวนอน คือ การทำงานร่วมกันในระดับพื้นที่ เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างชาวบ้านและรัฐ ดังนั้น กลุ่ม องค์กร เครือข่ายของรัฐหรือโครงการต่าง ๆ ที่ภาครัฐสนับสนุนเหล่านี้ เมื่อโครงการตามภารกิจนั้น ๆ สิ้นสุดลง ความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง รวมทั้งการเรียนรู้ก็สิ้นสุดลงด้วยเช่นกัน เป็นความไม่ต่อเนื่อง และไม่ก่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาเป็นเครือข่ายที่ยั่งยืน

จากสถานการณ์ดังกล่าว ภาครัฐจึงได้มีการปรับตัวในการที่จะปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น โดยจะเห็นได้จากในปัจจุบันมีองค์กรอิสระใหม่ของภาครัฐมากมาย ซึ่งองค์กรเหล่านั้นต่างก็มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ เช่น สถาบันพระปกเกล้า สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน กองทุนเพื่อสังคม หรือแม้กระทั่งกองทุนหมู่บ้าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาครัฐได้มีแนวทางในการขับเคลื่อนสังคมร่วมกับภาคประชาชน

ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมกับสถานการณ์มากขึ้น วัฒนธรรมในจังหวัดพิษณุโลกนับเป็นวัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่มีมาช้านานเมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 15 จึงมีเอกลักษณ์ และมรดกที่สำคัญ ซึ่งเป็นความภูมิใจแสดงถึงเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรีของชาวจังหวัดพิษณุโลก ดังจะเห็นได้จากการมีประเพณีที่หลากหลาย อีกทั้งประเพณีทั้งหลายเหล่านั้นยังใช้เป็นกุศโลบายให้คนในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ซึ่งมีศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีประชากรจากหลากหลายภูมิภาคเข้ามาทำงาน จึงนำพาศิลปวัฒนธรรมประเพณีเข้ามาด้วย เช่น การทอผ้า การทอเสื่อ ที่มาจากทางภาคอีสาน จึงเกิดการรวมกลุ่มกันสร้างผลิตภัณฑ์จากการสิ่งทอเพื่อสร้างรายได้ช่วงว่างจากฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรโดยอาศัยทุนทางวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นในการต่อยอดผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้ การส่งเสริมจัดตั้งโดยหน่วยงานภายนอกหลาย ๆ หน่วยงาน ซึ่งมีทั้งกลุ่มที่มีการเติบโตขยายกิจกรรมไปได้ต่อเนื่อง เกิดผลการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมชัดเจน องค์กรชุมชนและเครือข่ายองค์กรชุมชนที่มีบทบาทขับเคลื่อนงานพัฒนาจำนวนมาก จึงเห็นควรให้มีการรับรองสถานภาพองค์กรชุมชน เพื่อให้หน่วยงานและสาธารณชนยอมรับสถานะบทบาทขององค์กรชุมชนในการพัฒนา อีกทั้งการมีข้อมูลองค์กรชุมชนที่ชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ในการเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานร่วมกันขององค์กรชุมชน (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, 2559) ดังนั้นองค์กรชุมชนจึงเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ในทุก ๆ ด้านและความเป็นจริงแล้ว ในชุมชนมีการจัดตั้งกลุ่ม/องค์กรชุมชนต่าง ๆ อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการมานานแล้ว มีจำนวนหลายกลุ่ม/องค์กรชุมชน ที่ตั้งขึ้นมาแล้วเลิกไป แต่ก็ยังมีหลายกลุ่ม/องค์กรชุมชน ที่ยังคงอยู่และพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง สามารถที่จะแก้ไขปัญหาให้แก่สมาชิกและชุมชนได้ (อาภาพันธ์ พันธุ์, 2543)

จากที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากลุ่ม/องค์กรของชุมชนที่สามารถดำรงอยู่ได้และมีการพัฒนาเติบโต เป็นกลไกและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทำให้เศรษฐกิจและชุมชนเข้มแข็ง โดยผู้วิจัยอยากทราบว่า ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม องค์กรชุมชน และการขับเคลื่อนการพัฒนาเป็นอย่างไร และวิธีการพัฒนาเครือข่ายให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไปได้อย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่สี่แยกอินโดจีน
2. เพื่อศึกษาทุนทางวัฒนธรรมและเพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันของประชาชนในพื้นที่สี่แยกอินโดจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงประยุกต์ (Applied Research) เน้นการศึกษาวเคราะห์ทั้งในเชิงพื้นที่และเอกสาร การจัดกระบวนการวิจัย ด้วยการถอดบทเรียนและการบูรณาการข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก

เอกสารที่เกี่ยวข้องในครั้งนี ผู้วิจัยจะได้รวบรวมข้อมูลจาก วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย ตำราทางวิชาการ วารสารและหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศึกษาวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นคำถาม ตามประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ โดยการใช้หลักการ SWOT ในด้านความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับ การขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่สี่แยกอินโดจีน และนำมาสรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่สี่แยกอินโดจีน พบว่า การทำงานของเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน และส่งเสริมให้ประชาชน มีพลังในการพัฒนาประเทศอย่างสร้างสรรค์ เป็นเครือข่ายทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นทางการในบางกลุ่ม ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก็เพื่อความประทับใจร่วมกัน ความความปรองดอง สมานฉันท์ เป็นมิตรกัน การใช้ชีวิตร่วมกัน เป็นหนทางที่นำไปสู่มิตรภาพ ตลอดจนการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้ท้องถิ่นต้องสร้างระบบการดำเนินงานทางเครือข่ายทางสังคมร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบร่วมกัน กระบวนการทำงานที่เชื่อมโยงประสานจุดเล็กและขยายไปสู่หน่วยใหญ่ระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของฝ่ายรัฐที่มีส่วนส่งเสริมการประกอบธุรกิจของเอกชน ซึ่งจะส่งผลต่อเศรษฐกิจของชาติโดยรวม ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและเอกชนถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการสื่อสารที่เป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว การนำเอาวัสดุสมัยใหม่มาใช้ในการผลิตใยแก้วนำแสง (Fiber Optics) ทำให้มีการพัฒนาการสื่อสารด้วยภาพ เสียง และตัวเลขได้ดีขึ้นอย่างมาก เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้สังคมโลกมีความใกล้ชิดกันจนเป็นเสมือนหมู่บ้านเดียวคือหมู่บ้านโลก ในอนาคตเทคโนโลยีเหล่านี้จะยิ่งพัฒนาไปอย่างรวดเร็วทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ในการทำงานที่เริ่มมีการติดต่อกับชาวบ้านหรือประชาชน องค์กรควรที่จะติดต่อกับบุคคลหนึ่ง หรือผู้นำชุมชน หรือเป็นผู้ที่ประชาชนให้ความเคารพนับถือในชุมชนนั้น ๆ และองค์กรจะต้องมีการสร้างความสัมพันธ์ให้เสมอภาค เพื่อตรวจสอบ อคติ ของตนเองและการวางบทบาทของตนเองให้เป็นกลางให้มากที่สุดและควรที่จะติดต่อกับคนทุกคนจะทำให้องค์กรมีแหล่งข้อมูลหลายแหล่งเพื่อตรวจสอบและช่วยในการตัดสินใจ การวางตัวเป็นกลางองค์กรต้องเป็นอิสระจากการตกอยู่ใต้แนวคิด ใต้แนวทาง หรือการรับฟังข้อมูลจากผู้นำหรือกลุ่มผู้นำเพียงกลุ่มเดียวตามปกติ ในทุกชุมชนหรือทุกกลุ่ม

2. เพื่อศึกษาทุนทางวัฒนธรรม และเพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันของประชาชนในพื้นที่สี่แยกอินโดจีน วัฒนธรรมในจังหวัดพิษณุโลกนับเป็นวัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่มีมาช้านานเมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 15 จึงมีเกิดเอกลักษณ์ และมรดกที่สำคัญ ซึ่งเป็นความภูมิใจแสดงถึงเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรีของชาวจังหวัดพิษณุโลก ดังจะเห็นได้จากการมีประเพณีที่หลากหลาย อีกทั้งประเพณีทั้งหลายเหล่านั้นยังใช้เป็นกุศโลบายให้คนในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกหมู่เหล่าต้องร่วมใจอนุรักษ์ พื้นฟู เผยแพร่สืบสารวัฒนธรรมที่ตังามนี้สืบไป ความสำคัญของ

การ สืบทอดวัฒนธรรม การพัฒนาและสืบทอดวัฒนธรรมไทย เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง ที่จะดำรงไว้ซึ่งสิ่งที่ตั้งงามสืบไป การเรียนรู้และฝึกตนเองให้เห็นคุณค่าจึงเป็นวิธีการที่ดี และควรทำตั้งแต่ วัยเด็ก ด้วยการปลูกจิตสำนึก โดยสถาบันที่สำคัญของชาติต้องให้ความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นใน ลักษณะการอบรมสั่งสอน หรือการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีก็ตาม วัฒนธรรมมีส่วนสำคัญในการ สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยเริ่มจากชุมชน การส่งเสริมจากภาครัฐ ความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจของชุมชน การกระจายรายได้การรักษาสภาพแวดล้อมการเข้าใจแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมแห่งชาติ เป็นเรื่องของภาครัฐ ที่ต้องส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติ เป็นสิ่งสืบทอดจนกลายเป็น วัฒนธรรมของชุมชน รู้จักพึ่งตนเอง ทำอย่างไรให้มีกินมีใช้ตลอดไปไม่ เป็นหนี้สิน สอนลูกหลานให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมส่วนหนึ่ง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการวิจัย เรื่องวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่าย ทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สี่แยกอินโดจีน ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ของภาครัฐ กับการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่สี่แยกอินโดจีน พบว่า เป็นกระบวนการทำงานที่เชื่อมประสานจุดเล็กและขยายไปสู่หน่วยใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของฝ่ายรัฐหรือรัฐบาลที่มีส่วนเสริมการประกอบธุรกิจของเอกชน ซึ่งจะส่งผลดีต่อ เศรษฐกิจของชาติโดยรวม ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและเอกชนที่อาจถือได้ว่าเป็นตัวอย่างที่ เด่นชัดที่สุด การรักษาสัมพันธภาพที่สร้างความรู้ ความหมาย และโลกทัศน์ร่วมกัน องค์ประกอบ พื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หลักพื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ก็คือเพื่อความประทับใจร่วมกัน ความรักใคร่ ความชอบพอกัน เป็นมิตรกัน เป็นหนทางที่นำไปสู่ มิตรภาพ การใช้ชีวิตร่วมกัน ตลอดจนการทำงานร่วมกัน การที่ภาครัฐพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจ เช่น การสร้างถนนหนทาง โรงไฟฟ้า การคมนาคมและการขนส่ง การสื่อสาร ฯลฯ เพื่อ เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการลงทุนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและเอกชนเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าภาครัฐไม่ให้การสนับสนุน ภาคเอกชนก็จะนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ มากมาย อาทิเช่น ถ้าภาคเอกชนจะต้องสร้างโรงผลิตไฟฟ้า น้ำประปา ถนนเสียเอง ก็คงไม่สามารถจะลงทุนได้โดยมีผลกำไรเพราะค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้าจะ สูงจนไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้ ขณะเดียวกันการพึ่งภาครัฐในทุกด้านก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากทรัพยากรจำกัด ส่วนการสนับสนุนจากภาครัฐที่ไม่มีผลอย่างจริงจังเนื่องจากไม่ได้พยายาม อย่างเต็มที่นั้นก็จะไม่เกิดผลในทางบวกตามที่ได้มุ่งหมาย แต่ข้อที่พึงระวังก็คือการสนับสนุนจาก ภาครัฐก็มีข้อจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี รอดจากภัย (2560) ได้ศึกษาวิจัย “การพัฒนา เครือข่ายทางสังคมในการดูแลผู้สูงอายุ” พบว่า เครือข่ายทางสังคมที่ดูแลผู้สูงอายุจะประกอบไป ด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และอาสาสมัครที่มาช่วยดูแล การพัฒนาเครือข่ายทางสังคมเป็น กระบวนการทางสังคม ซึ่งชุมชนจำเป็นต้องส่งเสริมให้มีความร่วมมือกันอย่างแท้จริง การพัฒนาในกลุ่ม ประชาชนที่อยู่ในชุมชนจะส่งผลให้มีการสนับสนุนทางสังคมตามมา การดำเนินงานโดยภาครัฐซึ่งมี

บุคลากรจำกัดไม่เพียงพอกับการจัดการปัญหา จำเป็นต้องอาศัยกลไกปัจจัยหลายส่วนประกอบกัน การประเมินเครือข่ายทางสังคมที่ดูแลผู้สูงอายุ ยังคงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและขยายจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะการสร้างเครือข่ายทำให้เกิดการติดต่อ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือด้วยความสมัครใจ ฉะนั้นการสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน ที่ต่างก็มีความเป็นอิสระ

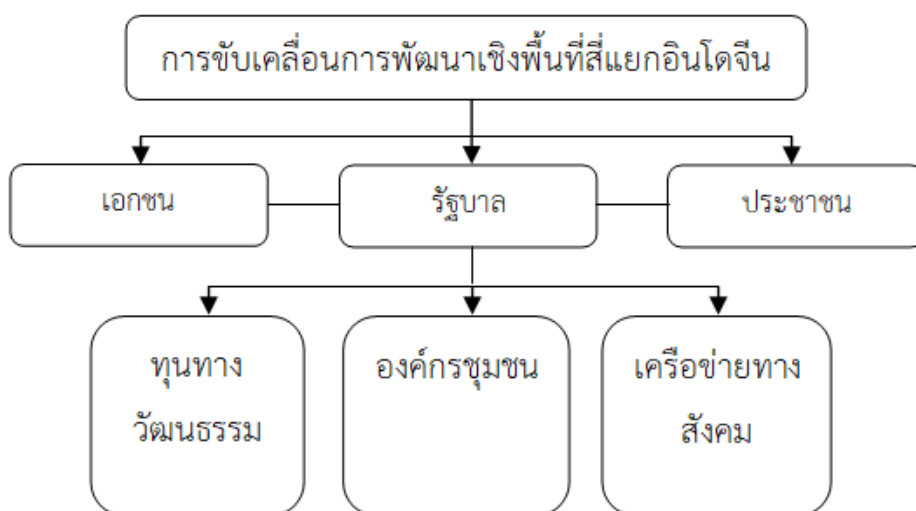
2. เครือข่ายทางสังคมกับการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่สี่แยกอินโดจีน พบว่า การเปลี่ยนแปลงเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมกับสังคมต้องไปด้วยกันเสมอ มีผลเกี่ยวเนื่องกัน โดยเฉพาะในระบบความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์กับรัฐโครงสร้างของสังคมด้วย อัตราการเปลี่ยนแปลงในแต่ละสภาพของสังคมอาจแตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงดำเนินไปในอัตรารวดเร็วและสลับซับซ้อน เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความเจริญก้าวหน้าของประเทศได้ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ กล่าวคือ ชุมชนที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ และบางครั้งการปรับตัวไม่ได้ ก็อาจหาทางออกด้วยการทำลายชีวิตตนเอง ในการขับเคลื่อนเครือข่ายทางสังคมทุกภาคส่วนต้องมีเป้าหมายเหมือนกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน รับฟังความคิดเห็นของคนในชุมชน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของปัญหาและกิจกรรม ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้คนในสังคมนั้น ๆ การที่ประชาชนนำความรู้ความสามารถ ตลอดจนเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะโครงสร้างทางสังคม ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ในสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมนี้ อาจเป็นไปในทางก้าวหน้าหรือถดถอย เป็นไปอย่างถาวรหรือชั่วคราว ด้วยวางแผนให้เป็นไปหรือเป็นไปเอง และที่เป็นประโยชน์หรือให้โทษก็ได้ทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุพิน เกื่อนศรี และนิชภา โมราถบ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “การพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกข้าวอินทรีย์ ตำบลวังกะพือ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี” พบว่า เกษตรกรมีความสนใจเข้าร่วมกลุ่มเพื่อเรียนรู้กระบวนการปลูกข้าวอินทรีย์มากขึ้นและมีความตระหนักในเรื่องการดูแลสุขภาพมากขึ้น จากการเข้าร่วมกิจกรรมกับโครงการวิจัยทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมทั้งในด้านการผลิต และการตลาดเพิ่มมากขึ้นเกิดเครือข่ายผู้ผลิตข้าวอินทรีย์ทั้งภายในจังหวัดและภายนอกจังหวัดมากขึ้นและเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกข้าวอินทรีย์ ณ ศูนย์เรียนรู้วิถีชีวิตและจิตวิญญาณชาวนาไทยเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกิดเครือข่ายสนับสนุนการผลิต หน่วยงานของรัฐที่เข้าใจและเข้าถึงกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่มากขึ้น เกิดศูนย์การเรียนรู้เครือข่ายเกษตรกรให้ชุมชนและประชาชนร่วมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง มีการเชื่อมโยงภาคีและแหล่งทุนเพื่อบริการวิชาการ ทำให้ได้กลไกในการบริหารจัดการเครือข่ายของผู้ปลูกข้าวอินทรีย์

องค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรมของพื้นที่สี่แยกอินโดจีน พบว่า องค์กรควรที่จะรู้จักหรือติดต่อกับบุคคลหนึ่งหรือผู้นำชุมชนในหมู่บ้าน ที่ประชาชนให้ความเคารพนับถือ และองค์กรจะต้องมีการเฉลี่ยความสัมพันธ์ให้เสมอภาค ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ อดติ ของตนเอง

และการวางบทบาทของตนเองให้เป็นกลางให้มากที่สุด และควรที่จะติดต่อกับคนทุกคนจะทำให้องค์กรมีแหล่งข้อมูลหลายแหล่งเพื่อตรวจสอบและช่วยในการตัดสินใจ เมื่อองค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน การให้ความสำคัญกับคนในชุมชนให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนพลวัตทางวัฒนธรรม โดยให้คนในชุมชนค้นหาความต้องการและปัญหาของตนเองให้พบ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการกระตุ้น ยั่วยุ หรือชักจูงก็ตาม โดยเฉพาะการรับรู้และความเข้าใจในเรื่องของปัญหาและวิธีแก้ปัญหาของชาวบ้าน เช่น ในหมู่บ้านนั้นในการรวมกลุ่มกัน จะต้องมีปัญหาเกิดขึ้นแน่ ๆ เมื่อมีคนมากขึ้นก็ต้องมาปัญหาตามมาด้วย เช่น เวลาเจ็บป่วยแล้วไปเยี่ยมเยียนชาวบ้านก็จะพูดปัญหาออกมา เป็นวิธีการเข้าสู่ปัญหาโดยตรง เพื่อการสร้างสรรคความเจริญในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ให้แก่ชุมชนและประเทศชาตินั้น การฝึกอบรมให้ประชาชนรู้จักการช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุทิตย อาภากร (อบอ่น) และคณะ (2556) ได้ศึกษาวิจัย “การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการสร้างเครือข่ายองค์กรพระพุทธศาสนาในประเทศไทย” พบว่า การพัฒนาให้บุคคลและสังคมได้มีการเรียนรู้จากสิ่งที่เรียบง่ายไปสู่การพฤติกรรมที่เหมาะสม มีจิตใจและสติปัญญาในการพัฒนาตนเอง และการจัดการเพื่อคุ้มครองชีวิตที่ดีร่วมกัน เน้นการพัฒนาคนเพื่อให้มีจิตใจและปัญญาที่สมบูรณ์ เห็นสัจธรรมของชีวิตส่วนการเสริมสร้างเครือข่ายทางสังคมเพื่อการเรียนรู้ตามแนวของพระพุทธศาสนานั้นพบว่าเครือข่ายทางสังคมของคณะสงฆ์เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ทั้งภายในองค์กรคณะสงฆ์และการปฏิสัมพันธ์ภายนอกกับฝ่ายต่าง ๆ ในสังคม เช่น ภาครัฐประชาชนองค์กรธุรกิจเอกชนซึ่งได้มีการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อแรกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือพึ่งพาจนกระทั่งสามารถสร้างพลังทางสังคมในการดำเนินกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาและการพัฒนาสังคมโดยมีเครือข่ายธรรมมะการทำหน้าที่ตามพระธรรมวินัยเป็นปัจจัยหลักในการเชื่อมโยงกลยุธมิตรการแก้ไขปัญหาทางสังคมการสร้างพื้นที่ทางสังคมและการเรียนรู้ตามแนวพระพุทธศาสนา การบริหารจัดการเชิงพื้นที่และเครือข่ายเพื่อการจัดการเชิงพื้นที่ให้เกิดพลังแห่งการพัฒนาซึ่งรูปแบบและกระบวนการบริหารจัดการองค์กรของคณะสงฆ์นั้นอาจมีกระบวนการบริหารที่แตกต่างกันไปตามหลักการเป้าหมายและอัตลักษณ์ของคณะสงฆ์หรือตามโครงสร้างอำนาจและหน้าที่ของคณะสงฆ์โดยจะต้องมีบูรณาการหลักการทางพระพุทธศาสนาเข้ากับศาสตร์สมัยใหม่และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้ประสิทธิภาพประสิทธิผลการสร้างประโยชน์และความสุขตามแนวพระพุทธศาสนา

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่สีเขียวอินโดจีน สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้จากการวิจัย ดังนี้



ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยเรื่องวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และ องค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่แยกอินโดจีน ทั้ง 3 ภาคส่วนจึงจำเป็นต้องร่วมมือกัน ซึ่งมีแนวทางการสร้างความร่วมมือของภาคประชาชนกับภาครัฐและเอกชน การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่แยกอินโดจีน ภาครัฐเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่แยกอินโดจีน นอกจากการจัดงบประมาณเพื่อสร้างสาธารณูปโภคให้แก่จังหวัดพิษณุโลกในการรองรับการเปลี่ยนทางด้านการขนส่งระดับภูมิภาคแล้วนั้น ยังเป็นตัวกลางที่ต้องประสาน และเชื่อมต่อความสัมพันธ์ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ในก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงไปพร้อม ๆ กัน โดยต้องอาศัยปัจจัยทั้งทางด้านทุนทางสังคม องค์กรชุมชน และเครือข่ายทางสังคม ดังนี้

ทุนทางวัฒนธรรม เป็นงานสร้างสรรค์อันเกิดภูมิปัญญาที่ได้รับการสืบทอด ถ่ายทอด องค์ความรู้กันมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน สามารถนำมาต่อยอดเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง เช่น การสร้างรายได้ มีการพัฒนาปรับปรุงนำศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน เกิดความอยู่รอดของชุมชน ท้องถิ่น การใช้ประโยชน์จากทุนทางวัฒนธรรม ช่วยให้สังคมดำรงอยู่อย่างสมดุล เกิดการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สร้างสินค้าสาธารณะเพื่อใช้ร่วมกัน แทนที่จะเป็นสังคมแห่งการแย่งชิง นำไปใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ เช่น ศิลปหัตถกรรม งานฝีมือ การแสดง ฯลฯ ชุมชนบางแห่งมีประโยชน์ทางอ้อม เช่น สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว ซึ่งการถ่ายทอดความรู้เกิดจากจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง รวมทั้งช่วยในการจัดระเบียบทางสังคม ให้ชุมชนสังคม นำอยู่ยิ่งขึ้น ลดการย้ายถิ่นฐานไปทำงานที่อื่น เป็นการปลูกจิตสำนึกรักถิ่นฐาน ห่วงแหน วัฒนธรรมและภูมิปัญญา เป็นองค์ประกอบหนึ่งของทุนทางสังคมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องด้วยประเทศไทยมีความโดดเด่นและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีผู้มี

ความรู้ด้านภูมิปัญญาไทยมากมายกระจายอยู่ทุกพื้นที่ ซึ่งหากสามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทุนดังกล่าวได้อย่างเต็มที่แล้ว ก็จะนำมาซึ่งการสร้างสรรคคุณค่าและมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม สถานที่ ธรรมชาติ หลายอย่างที่น่าสนใจ ที่อยู่ร่วมกันบนรากฐานของทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่ม และมีทุนวัฒนธรรมที่เป็นสิ่งยอมรับต่อสากลของสังคมไทย อันเป็นสิ่งที่ส่งผลให้ประชาชนอยู่ร่วมกันมาได้อย่างเป็นสุข เป็นต้นว่า ภูมิปัญญา แบบแผนพฤติกรรม ประเพณีโลกทัศน์ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นทุน รากฐานหรือพื้นฐานการประพฤติปฏิบัติเพื่อเข้าถึงความต้องการและความจำเป็นของแต่ละชุมชน ทั้งส่วนที่เหมือนกันและต่างกันในระดับบุคคล ชุมชน และสังคม

องค์กรชุมชน เป็นการรวมตัวกันของคนในชุมชนที่ต่างคนต่างอยู่แต่มารวมกันบนฐานปัญหาาร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็นองค์กรชุมชนรวมตัวกันสร้างขึ้นเองและบริหารจัดการได้เอง มีบทบาทหน้าการค้นหา คิดค้นวิธีการในการแก้ไขและจัดการ มุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการจัดการตนเองโดยเป็นความต้องการของชุมชน ต้องการจัดการตนเองให้มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะพื้นที่ ไม่ได้เกิดจากที่มีหน่วยงานภายนอกมาสร้างให้เกิดหรือมีการจัดการจากหน่วยงานภายนอก ในการรวมตัวกันนั้นต้องมีกระบวนการจัดการให้ผู้คนหรือสมาชิกนั้น ๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างเท่าเทียม ไม่มีแบ่งชนชั้น และมีส่วนร่วมระหว่างครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น เกิดความตระหนักร่วม ยึดเหนี่ยวร่วมและรู้สึกเป็นครอบครัวเดียวกัน เพื่อให้การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างลุล่วง ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาและการจัดการจึงต้องเกิดจากฐานชุมชน ไม่ได้เกิดจากกลไกของรัฐบาลทำให้การจัดการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจึงต้องมีชุมชนเป็นแกนหลัก มีชาวบ้านเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนต่อไป

เครือข่ายทางสังคม เป็นความสัมพันธ์ที่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างสมาชิก ซึ่งอาจจะระหว่างบุคคลต่อบุคคล องค์กรต่อองค์กร บุคคลต่อกลุ่ม บุคคลต่อองค์กร เครือข่ายต่อเครือข่าย หรืออาจเป็นเครือข่ายย่อยภายใต้เครือข่ายใหญ่ การเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายมิได้เป็นเพียงการรวมตัวกันโดยทั่วไปนั้น แต่ยังมีเป้าหมายในการทำกิจกรรมร่วมกัน อาจเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว หรือเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากการทำงาน การทำงานเป็นเครือข่ายจึงเป็นการเชื่อมโยงคนที่มีความสนใจร่วมกัน มีความเห็นตรงกันหรือคล้ายกันมาพบปะสังสรรค์ และพัฒนาไปสู่การร่วมมือกันทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายและจุดประสงค์เดียวกัน เช่น การตั้งกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างรายได้ ชุมชนบางแห่งไม่ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากรัฐ หากแต่สมาชิกในกลุ่มสามารถบริหารจัดการกันเอง ก่อให้เกิดความเข้มแข็งภายในกลุ่ม ส่งผลถึงชุมชนที่ไม่พึ่งพาความช่วยเหลือจากทางภาครัฐ เป็นการแบ่งเบาภาระของทางรัฐบาล

ดังนั้นเครือข่ายจึงเป็นกลไกขับเคลื่อนกิจกรรม โครงการ งานต่าง ๆ ที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างบุคคลกลุ่ม หน่วยงาน องค์กร หรือชุมชนด้วยความสมัครใจ ความร่วมมือของสมาชิกเครือข่ายมีหลายลักษณะ เช่น การแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อเครือข่ายการจัดกิจกรรม สมาชิกของเครือข่ายมีบทบาทและขอบเขตการทำงานของตนเองด้วยความเป็นอิสระเท่าเทียมกันบนพื้นฐานของการเคารพสิทธิเชื่อถือและเอื้ออาทรกันและเพื่อลดความขัดแย้ง และป้องกัน

ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงอินโดจีน จึงเป็นการสร้างเกาะป้องกันที่เข้มแข็ง คือ ให้การศึกษา ปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมที่ได้มีการส่งต่อและสืบสานกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สร้างระบบบูรณาการทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน เรื่องการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงอินโดจีน และดำเนินการด้วยพื้นฐานความรู้ทางเทคนิค และความรู้ในการจัดการที่ถูกต้องแม่นยำ
2. องค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนต้องมีความโปร่งใส อำนวยประโยชน์ให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกันอย่างทั่วถึง เคารพสิทธิชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม และเคารพวิถีเกษตรกรรม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด และหน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด ควรจัดกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงอินโดจีน
2. หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด และหน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับร่างสมบูรณ์เรื่อง “วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาครัฐ เครือข่ายทางสังคม และองค์กรชุมชนกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงอินโดจีน : Analysis of Public Networks and Community Organization to Driven Development Spatial Intersection Indochina.” นี้ สำเร็จเสร็จสิ้นได้ด้วยความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่ายดังนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ให้โอกาสแก่คณะผู้วิจัยจากวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชได้ทำวิจัยศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและเป็นผลงานทางวิชาการ

ขอขอบพระคุณพระเดชพระคุณ ท่านเจ้าคุณอาจารย์ พระสุธีรัตนบัณฑิต ผู้อำนวยการสถาบันวิจัย และบุคลากรทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีเมตตาตรวจงานวิจัยคอยเสนอแนะแก้ไข เพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์ที่สุด ตลอดถึงอำนวยความสะดวกทุกอย่างแก่คณะผู้วิจัย

ขอพระคุณคณะกรรมการผู้ตรวจงานวิจัยทุกท่านที่มีเมตตาเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยให้แก่คณะผู้วิจัย ซึ่งจะทำให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และได้นำมาปรับปรุงแก้ไข

ส่วนดีที่เกิดจากงานวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยขอถวายบูชาพระรัตนตรัย คุณครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ มารดาบิดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน ตลอดถึงทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ (อบอู่่น) และคณะ. (2556). *การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการและการสร้างเครือข่ายองค์กรพระพุทธศาสนาในประเทศไทย*. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.).
- ยุพิน เกื่อนศรี และนิชภา โมราถบ. (2559). *การพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกข้าวอินทรีย์ ตำบลวังกะพ้อ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี*. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.
- ยุวดี รอดจากภัย. (2560). *การพัฒนาเครือข่ายทางสังคมในการดูแลผู้สูงอายุ*. (รายงานการวิจัย). สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน). (2559). *การรองรับสถานภาพองค์กรชุมชน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.codi.or.th/community>.
- อาภาพันธุ์ พันธุ์. (2543). *เครือข่ายความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีผลต่อการคงอยู่ขององค์กรชุมชน*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.